

Ana Becciu (Buenos Aires, 1948)

El 1972, diploma de Professora en Lletres per la Universitat Catòlica Argentina de la Universitat de Buenos Aires.

El 1979, diploma de Llicenciada en Lletres per la Universitat Central de Barcelona.

El 1983, Diplôme d'Etudes Approfondis, Sorbonne, Paris VII.

Marxa d'Argentina el 1976. Viu fins el 1980 regularment a Barcelona i el 1981 s'estableix a París, França. Es guanya la vida com a traductora per als organismes de l'ONU. Alterna entre París, Londres, Ginebra i Viena.

Ha publicat quatre llibres de poemes:

Como quien acecha. Ediciones de la Flor, Buenos Aires, 1973

Por ocuparse de ausencias. Último Reino, Buenos Aires, 1983

Ronda de noche. Taifa, Barcelona, 1987 i Plaza&Janés, 1999

La visita. Bruguera, Barcelona, 2007

El 1968 va rebre el Premio de Poesía de la Secretaría de Cultura de la Ciudad de Buenos Aires per un primer llibre que mai va publicar, i el 1972, el Premio del Fondo Nacional de las Artes (Argentina) per *Como quien acecha*.

S'ha encarregat de l'edició de l'obra d'Alejandra Pizarnik per a l'editorial Lumen.

Tradueix llibres des de 1974. Entre les obres que ha traduït des de llavors, cal destacar, entre d'altres: *Humor Amargo*, d'Ambrose Bierce; *S.C.U.M.*, de Valery Solanas; *El almanaque de las mujeres*, de Djuna Barnes; *Guía de lugares imaginarios*, d'Alberto Manguel; *Entre amigas*, la correspondència entre Hannah Arendt i Mary McCarthy; el llibre pòstum d'Allen Ginsberg, *Muerte y fama*; *La belleza del marido*, d'Anne Carson; *Praga en tiempos de Kafka* i *Lecciones de tinieblas*, de Patrizia Runfola; cuentos de Vernon Lee; *Magnus*, de l'escriptora francesa Sylvie Germain; i les dues novel·les de Tennessee Williams, *La primavera romana de la señora Stone* i *Moise*.